

1898-11-02

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

dansk

Date explanation:

Dagen fremgår af brevet. Året er 1898, hvor Alhed og Johannes Larsen var på bryllupsrejse til Italien..

General comment:

Det unge par er på bryllupsrejse. Hospits er et herberg.

Sender's location:

Milano

Sender info (seal, address, etc.):

Fremgår af brevet.

Recipient's location:

Erikshaab

Mentioned people:

Johannes Larsen

Mentioned locations:

St. Gotthart

Pisa, Italien

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Milano 2den Nov

Kæreste Mor

Jeg er kommen i Tanker om, at det vist var ubesindig af mig at skrive, at vi vilde spadsere over St. Gotthart, I kunne mulig ængste Eder ved Tanken derom, men jeg skynder mig herved at meddele, at vi lykkelig have tilendebragt denne i øvrigt ikke Spor af farefulde Tur. – Det var meget interessant; vi begyndte paa Spadsereturen Kl 10½ og Kl. 12½ naade vi en lille Landsby, hvor vi spiste til Middag. Kl. 1½ startede vi igen, og her begyndte den interessanteste Del af Turen, vi saa fra nu af ikke en menneskelig Bolig og ikke et dito Væsen. I 4 Timer gik vi uafbrudt opad, og Naturen blev vildere og vildere, vi fulgte Floden Reuss til dens Udspring og det var meget interessant at iagttage dens Manøvre, mange Steder dannede den pragtfulde Vandfald. Desværre havde vi det Uheld, at det regnede de sidste 3 Timer, saa vi naade fuldstændig gennemblødte Toppen, og desuden laa der saameget Taage og saamange Skyer omkring os, saa vi ikke fuldstændig kunde se men kun ane alle de sneklædte Toppe omkring, men vi fik jo alligevel et udmærket Indtryk af Alpenaturen. Det var næsten helt mørkt, inden vi naade Toppen, og det saa et Øjeblik ud [tilføjet: ud] som vi var blevne nødte til at begynde Nedstigningen med det samme, idet vi ikke kunde opdage noget levende Væsen. Der var 3 Huse, men de var helt tillukkede og ingen besvarede vores Banken Til sidst fandt vi imidlertid en aaben Dør og skønt der var meget skummelt og lugtede fælt muggent, gik vi ind og opad en Trappe. Vi bankede paa en Dør og kom endelig ind i en Stue, hvori der fandtes 2 Mænd, en Dreng og to kolossale St. Bernhardshunde. Vi spurgte om vi kunde faa Nattelogi, og det kunde vi heldigvis. – Der var dejlig varmt og I kan tro, det gjorde godt at sidde ned og faa noget at spise de skulde netop selv til at spise og havde en stor Terrin varm Suppe paa Bordet. Vi spiste med og det smagte dejlig skønt den var lavet af Ost, Vand og Hvedebrød. – Den ene Mand og Drengen bo heroppe hele Vintren og de udgøre det saakaldte Hospits e [overstreget:e] De proviantere om Efteraaret og maa være belavede paa ikke at se noget Menneske førend til Foraaret. De have Nøglen til et Hotel, hvor der er Værtsfolk om Sommeren. Der lå vi om Natten i et rigtig pænt Værelse. Næste Morgen var vort Tøj tørt og styrkede og udhvilede be- [fortsættes på side 1, på hovedet:] gav vi os paa Nedturen, der varede c. 3 Timer, vi havde no [udstreget:no] været næsten 7000 Fod oppe. Vi begyndte, hvor Toget kører ind i den store Tunnel og kommer ned, hvor den ender altsaa saaledes: (de streger ere L & mig [tegning indsat] midt paa Bjærgget. – Vi naa først Pisa i Overmorgen

Fredag. 1000 Hilsner fra os begge



KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

he paa Spadsereturen 1854.  
og 18. 12. k. naade vi en lille  
Kædet, hvor vi spirkte til  
Middag. 18. 1. 1/2 arbejdede vi igen  
og blev begyndte den inders-  
maendene. Del af Turen, vi saa  
fra, var af intet en menneske-  
Rejs. Trak, og ikke et dibe 1852  
ren. 14. 1. 1/2 Turen gik vi iag-  
brunt apat, og Natoren blev  
videre, og videre, vi fulgte  
Floden Reiss, og dens Udspring  
og det var meget interessant  
at iagtagte den Natorens  
mange Peder sammene den  
præfulte Vandsfald. Hvor  
re havde is det Skuld at  
det reude de sidde, og Reiss  
saa vi naade fuldstandig, og  
glemte bløde Tappet, og  
desuden saa der saameget

Tage, og saameget Pige-  
møder, og saa vi ikke  
fuldstændig. Reiss se uden  
Rim, and alle de ruelkæd-  
le Tappet om Rinn, men  
vi fik jo alligevel et ind-  
vendigt Mød. 18. 1. 1/2 af 1852  
naturer. Det var usæd-  
vælt stort, inden vi gik  
Tappet, og det saa et  
18. 1. 1/2 Turen vi var bløde  
vorte til at begynde Nedsig-  
vingen med det samme, idet  
vi ikke Reiss og dode, og  
levende Varen. Der var  
flue, men de var helt til  
L. 18. 1. 1/2 og ingen besvare  
de var Kædet. 18. 1. 1/2  
pant. vi iindkøst en aab-  
dor, og sket der var meget  
stundumelt, og trofede fald  
mængt, og vi var og opad  
en Trappe. Vi bevægede paa  
en Dør, og kom endog ind i

en Pline, lvarier der faucres &  
Maud, en Dreng & ho Kalossa  
le Pt. Meruhardtunde. Vi  
spurve en i Rinde paa  
Narreløge, & det Rinde i  
luldigt. - Der var dylj varmt  
& is Ran bro det gjarde gort at  
ridde ned & paa noget at spise  
de skulde susheslo hat spise  
og havde en stor Ferris varum  
Pippe paa Barden. Vi spise med  
g det smage dylj. Kout den  
guar laut af Ont, Vand & Floede  
arod. - Den ene Maud og Dreng  
gen ho beroppe lude Vestren  
og de usone det saakalige  
Hospitla. De proviantere  
om sphaarit & maer veere  
belandede paa ikke at se  
uget Meester forend til  
Faraarit. De have Niglen til  
et Hadel lvar der er Verbs,  
folk om Dommern. Der  
laa i om Nallein i et rigt  
ty pent Verbs. Nalle  
Morgen var vort Røj kort  
og stjerne & udviledde he